

Diskusjonsgruppe for psykologer på Internett

TEKST

Svein Øverland

PUBLISERT 1. februar 2005

PSY
KOL
OGI

Som en del av opprettelsen av interessegruppen Forum for Psykologer innen Helsevern, har jeg det siste året vært ansvarlig for å etablere og drive en diskusjonsgruppe med formål å stimulere psykologer til debatt rundt blandede ledelse og vedtakskompetanse. Jeg opplever at Psykologforeningen oppmuntrer til nytenkning rundt debattformer generelt og diskusjons- og nettverksgrupper spesielt. Derfor ønsker jeg å dele erfaringene så langt med denne kommunikasjonsformen.

Diskusjonsgrupper på Internett har lenge blitt brukt for å danne små grupper for spesielt interesserte for å diskutere alt fra Britney Spears til abortmotstand. I Norge er «chatting» kjent blant folk flest, mens diskusjonsgrupper er mer ukjent. De største diskusjonsgruppe-kanalene er «yahoo-groups» og «smartgroups». Begge er finansiert av reklame. Diskusjonsgrupper kan være åpne eller kreve passord, og har alltid en «manager» som har utvidede rettigheter til sensur og som er administrativt ansvarlig. Manageren er en av deltakerne i gruppen, og diskusjonsgruppen er innenfor sine regler selvstyrt og uavhengig av selve kanalen.

Prinsippet med diskusjonsgruppen er at deltakerne blir med i et e-post-nettverk der alle får kopi av e-post som blir sendt til gruppen og til hverandre. Diskusjonen blir lagret på Internettsiden slik at også andre kan lese den der. Man kan legge ut lenker til artikler eller sider på Internett, legge ut egne dokumenter for lagring, legge ut bilder og holde avstemninger. Det kreves lite forhåndskunnskap for å opprette en diskusjonsgruppe gjennom de store kanalene.

Vi ønsket å etablere et mest mulig tilgjengelig diskusjonsforum. Formen er fascinerende ettersom den er mer formell enn «chatting» og teksting, men mer uformell enn e-post og brev. I prinsippet blir alle innlegg likestilt fordi man ikke vet om det kommer fra ferskinger eller eksperter, da titler og etternavn er fraværende. I tillegg kan man være anonym, og således ikke være redd for å dumme seg ut.

Diskusjonen har vært givende. Etter ett år er det ca. 50 medlemmer, men mange av disse deltar ikke aktivt. Dette synes lite ut fra den totale medlemsmassen, men det er faktisk en av de største seriøse diskusjonsgruppene i Norge allerede. Positivt er også at uenigheter rundt sentrale temaer kommer frem på en oversiktlig måte. På den annen side har det vært vanskelig å få gjort diskusjonsgruppen kjent, og mange har vært skeptiske til en såpass ny kommunikasjonsform. I tillegg har det vært ustabilitet med kanalen, og jeg vet at mange har gitt opp å bli med i gruppa på grunn av praktiske

problemer eller lite kjennskap til Internett. Dette burde gå lettere hvis Psykologforeningen sentralt og lokalavdelingene hadde lenker fra sine sider, og dersom tillitsvalgtapparatet kunne bistå.

Diskusjonsgrupper kan bli brukt i langt større grad og på flere områder. Hvis interessegruppene brukte diskusjonsgrupper, kunne alle medlemmene delta i debatten når de selv ville og ikke være så avhengige av møter og referater. Det ville også bli lettere å se om interessegruppen var interessant før man meldte seg inn. Diskusjonsgrupper kan bli brukt som høringsinstanser der alle som er interessert kan komme med innlegg, og man kan til og med foreta avstemminger gjennom Internett. Sogn og Fjordane Fylkeslag har allerede eget diskusjonsforum for sine medlemmer.

Verden forandrer seg, og vi må forandre oss med den og helst være i forkant. Diskusjonsgrupper kan fremme demokrati gjennom at et tastatur er en stemme, og at diskusjoner på dette viset er gjennomskinnelige.

Jeg husker fremdeles at jeg på studiet lærte at folkemøter var en sikker måte å ikke gjennomføre demokrati på. Det var de med høyest stemme eller mest radikale meninger som ble hørt. Etter hvert som Psykologforeningen blir større og forhåpentligvis mer innflytelsesrik, blir det derfor etter min mening stadig viktigere at vi bruker alternative medier som Internett generelt og diskusjonsgrupper spesielt.

De som er interessert i diskusjonsgruppen eller ønsker bistand til å starte sin egen, kan kontakte meg.

www.smartgroups.com/groups/psykologer

E-post ravn@bluezone.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 42, nummer 2, 2005, side 155

TEKST

Svein Øverland, psykologspesialist, leder av Nasjonal enhet for rettspsykiatrisk sakkyndighet (NERS)